

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep.
0033 Oslo

Høring - EU direktivene 2018/2001 (fornybar energi), 2018/2002 (energieffektivisering) og forordning 2018/1999 (styringssystem)

Vi viser til OEDs høringsnotat og høringsbrev av 14 januar 2019 om offentlig høring av revidert fornybardirektiv, revidert energieffektiviseringsdirektiv og ny styringsforordning for perioden 2021-2030. Hydro Energi vil med dette avgi høringsuttalelse på vegne av Hydro-konsernet.

Pakken «Clean Energy for all Europeans» inneholder en rekke temaer som er viktige for industrien, og videre oppfølging fra norske myndigheter vil være avgjørende for å ivareta industriens interesser i den norske implementeringen av regelverkene.

Revidert energieffektiviseringsdirektiv:

- **Energisparing er ikke det samme som energieffektivitet:**
Energieffektivisering er et svært viktig virkemiddel for å vri ressursbruk i en retning som er i tråd med å nå målene i Parisavtalen. Det er derfor positivt at EU vil legge til rette for energieffektivisering. Vi mener imidlertid det er et grunnleggende problem med energieffektiviseringsdirektivet at det måler effektivisering som absolutt reduksjon av energibruk i økonomien. Vi mener at målet snarere burde være energi målt opp mot aktiviteten i økonomien. Vi mener det er uheldig at absolutte sparemål er videreført i det reviderte direktivet.
- **Et ambisiøst 2030-mål for Norge kan få store konsekvenser for total energibruk:**
EØS-notatet om revidert energieffektiviseringsdirektiv gir ikke noen vurdering av hva Regjeringen anser som et aktuelt indikativt mål for Norge, ei heller økonomiske og administrative konsekvenser av direktivet. Et sparemål på 32,5% er svært ambisiøst, og en tilsvarende høy nasjonal ambisjon vil etter det vi forstår kunne få store konsekvenser for energibruk i Norge. Det er derfor sentralt at norske myndigheter implementerer direktivet på en måte som både tilrettelegger for energisparing og fremmer vekst i industri og andre næringer.

- **Innføring av energisparekrav for industrien vil være kontraproduktivt:**
Energiintensiv industri har sterke insentiver til å være energieffektive av økonomiske årsaker. Gjenværende energieffektiviseringspotensiale i industrien i Norge i dag er derfor begrenset. Et krav om absolutt reduksjon i energibruk i industrien vil dermed kunne gi seg utslag ikke i mer effektiv bruk av energi, men reduserte muligheter for vekst og i verste fall redusert produksjon. I tillegg til høy energieffektivitet har også aluminiumsproduksjon basert på vannkraft det laveste karbonfotavtrykket i verden, da mye annen produksjon globalt er basert på fossile kraftkilder. Klima- og energipolitikken i Norge og EU bør derfor bygge opp om energibruk i norsk industri, ikke begrense den.
- **Industri omfattet av ETS må unntas fra årlige sparekrav:**
Vi merker oss at det reviderte direktivet fortsatt har mulighet for å unnta industrisektorer omfattet av ETS fra sparekravet de såkalte «Energy Efficiency Obligation Schemes» (artikkel 7), innenfor en begrensning på 35% av sparemålet. Vi ser også at muligheten for å benytte seg av unntak nå vil være begrenset til at et land først må oppnå sparemålet på 0,8%. Selv om selve sparemålet er lavere enn det gjeldende 1,5%, oppfatter vi dette som en innstramning fra dagens system i og med at det innføres et «gulv» for energisparing. Videre er det ikke klart hvorvidt det vil få særlig betydning at grunnlaget for beregning ikke lenger skal være salg til sluttbrukere, men sluttforbruk. Generelt oppfatter vi at endringene i direktivets artikkel 7 er kompliserte, det er uklart hvordan regelverket skal gjennomføres administrativt og at det er vanskelig å nå overskue hva de konkrete formuleringene vil innebære i praksis. Vi mener at dersom norske myndigheter tar sikte på å implementere denne delen av direktivet, og innføre et nasjonalt sparemål, må det gjøres på en måte som gjør at unntaksmuligheten for ETS-sektorer benyttes fullt ut.
- **Muligheten for å benytte seg av alternative sparemål må vurderes:**
I artikkel 7b åpnes det for å benytte seg av alternative virkemidler til sparekravet på 0,8%. Det er uklart hva slags virkemidler dette kan innebære og hvordan det skal måles, men det bør utredes hvorvidt dette kan være en løsning for Norge.
- **Videre prosess må avklares og industrien involveres:**
Det er vesentlig for industrien å få vite hvilke deler av både eksisterende direktiv og det reviderte direktivet myndighetene mener er EØS-relevant, og hvordan direktivet skal implementeres. Vi legger til grunn at industrien vil involveres i nasjonal implementering av direktivet og utvikling av eventuelle rammebetingelser som er relevante for oss.

Revidert fornybardirektiv

- **Økt fornybarproduksjon må kunne brukes innenlands, ikke bare eksporteres:**
Et nasjonalt mål i tråd med det overordnede EU-målet på 32% vil ifølge Thema for Norge kunne bli et mål på hele 88%. Et slikt mål vil være krevende og kreve flere virkemidler. En av tingene som kreves er økt fornybarutbygging – som for å bidra til høyere andel vil måtte eksporteres. Økt utbygging av fornybar kraft er positivt og innebærer i utgangspunktet en vekstmulighet for grønn industri i Norge. Hydro har de senere årene bidratt til nye fornybarprosjekter ved å inngå langsiktige kraftavtaler med vindkraftprosjekter. Det er helt

sentralt at den norske tilnærmingen til fornybardirektivet legger til rette for fortsatt økt innenlandsk bruk av kraft, ikke kun eksport.

- **Positivt med tiltak for å effektivisere konsesjonsprosesser:**

Direktivet inneholder flere tiltak for å effektivisere konsesjonsbehandling, herunder krav om behandlingstid og enklere regler for oppgradering og utvidelse. Konsesjonsprosesser kan være langvarige og det er positivt at det legges opp til tiltak som kan føre til mindre tidsbruk - samtidig vil vi understreke at hensynet til godt kunnskapsgrunnlag og involvering av berørte aktører i konsesjonssaker må ivaretas.

- **Opprinnelsesgarantiordningen må ikke formaliseres ytterligere i Norge:**

Vi merker oss at opprinnelsesgarantiordningen videreføres, med begrensninger for utstedelse til prosjekter som også får fornybarstøtte. Vi har tidligere gitt innspill i prosessen OED har om å vurdere endringer i hvordan ordningen fungerer i Norge. Vi vil igjen presisere at i omstillingen til et lavkarbonsamfunn har norsk energiintensiv industri, med produksjon basert på fornybar kraft, et strategisk fortrinn. Ordningen med opprinnelsesgarantier vil kunne undergrave dette, da den gir et feilaktig inntrykk av kilde til kraftforbruk og mulighet for «grønnvasking». Den kan også ha en direkte negativ effekt da den kan medføre at selskaper bruker ressurser på en virtuell mekanisme i stedet for å gjennomføre tiltak som fører til reelle forbedringer karbonfotavtrykket. Norsk implementering av revidert direktiv og oppfølgingen av opprinnelsesgarantiordningen som OED er i ferd med å gjennomføre må derfor ikke føre til mer regelverk rundt og formalisering av ordningen.

Ny styringsforordning

- **EØS-relevans av forordningen bør avklares**

Det framgår av Regjeringens EØS-notat om styringsforordningen at EØS-relevans for forordningen ikke er avklart. Det er viktig å få avklart om, og i hvilken grad, forordningen skal implementeres i EØS-avtalen.

- **Positivt med helhetlige planer – og de må inkludere industrien**

Energi- og klimaplanene som forordningen gir krav om omfatter både hele EUs energiunion og også klimamålene. Vi mener at å se energi- og klimapolitikk som helhet vil være nyttig. Ettersom energi- og klimapolitikk vesentlige rammebetingelser for industriell virksomhet, og dersom Norge skal utarbeide klima- og energiplaner i tråd med forordningen, er det vesentlig at rammebetingelser for industrien og politikkenes påvirkning på industriell konkurransekraft ivaretas i planene.

Med hilsen
for Hydro Energi AS

Bjørn Kjetil Mauritzen
Head of Energy Strategy and Policy